

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10.4.2012 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], okr. [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE],
t a k t o :

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se **návrh odsouzeného [REDAKCE]**, nar. [REDAKCE],
a jeho matky [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25.10.2006, sp. zn. 6T 5/2006, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9.1.2007, sp. zn. 7 To 127/2006, **z a m í t á**, neboť nebyly shledány důvody obnovy dle § 278 tr. řádu.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25.10.2006, sp. zn. 6 T 5/2006, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9.1.2007, sp. zn. 7 To 127/2006, byl [REDAKCE] uznán vinným pokusem trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 219 odst. 1 tr. zákona a odsouzen za to a za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23.5.2006, č.j. 6T 59/2006-56, podle § 219 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání deseti let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň mu byl podle § 53 odst. 1 tr. zákona uložen i peněžitý trest ve výši 5.000,-- Kč, kdy pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, byl pak stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Podle § 53 odst. 4 tr. zákona byl [REDAKCE] oprávněn uložený peněžitý trest vykonat v měsíčních splátkách po 500,-- Kč. Podle § 35 odst. 2 tr. zákona byl zrušen výrok o trestu, který byl odsouzenému uložen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23.5.2006, č.j. 6T 59/2006-56, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále bylo rozhodnuto o náhradě škody.

Matka odsouzeného podala k soudu návrh na povolení obnovy řízení (č.l. 691-699), k němuž se odsouzený připojil (č.l. 704). V návrhu je rozebrána tehdejší situace v rodině [REDAKCE], zejména osoba poškozeného [REDAKCE], jeho podivínského chování, které vybočovalo z běžného rámce a mělo vliv i na jeho vztah k matce, s níž žil v rodinném domě, a která byla pohybově omezena (na kolečkové židli). V tomto směru je rozebírán i postoj rodiny [REDAKCE], tj. [REDAKCE] a jejího syna odsouzeného [REDAKCE], kteří chodili paní [REDAKCE] vypomáhat s ohledem na to, že to [REDAKCE] nezvládal, ať z hlediska zachování hygieny, svého vztahu k lidem v okolí, které neměl zájem ani do domu pouštět. Důvody obnovy jsou potom shrnovány do několika bodů, kdy odsouzený [REDAKCE]

v žádném případě nešel v předmětný den ke [REDAKCE] s úmyslem zabít, ale naopak pomoci, kdy pro důvod, že by tomu mělo být jinak dle navrhovatelů, nic nenasvědčuje (žádný přímý či nepřímý důkaz). Jedná se o výmysl, který vznikl ze strany vyšetřovatelů ve věci, tj. vyšetřovatele [REDAKCE], popř. [REDAKCE], kdy tyto skutečnosti byly dále rozvinuty soudem - [REDAKCE]. Ve věci nebyla provedena ani rekonstrukce činu, protože by se zjistilo, že poškozený lhal. Rovněž nebylo provedeno psychiatrické a psychologické vyšetření poškozeného. Navrhovatelka uvádí, že vyšetřovatel [REDAKCE] odsouzenému [REDAKCE] vyhrožoval a donutil ho podepsat protokol o výsledku a všechny skutečnosti zmanipuloval ke svému prospěchu, kdy výslech se konal bez přítomnosti obhájce. Své rozhodnutí o změně kvalifikace potom provedl bez jakéhokoliv jednání za přítomnosti obhájce. K návrhu bylo připojeno i prohlášení sestry poškozeného [REDAKCE] (č.l. 700), v němž se zmiňuje o svém bratrovi, který byl duševně nemocný, neschopný starat se sám o sebe. Rodina [REDAKCE] naopak její mamince pomáhala a odsouzený [REDAKCE] by nebyl schopen takového jednání, pro něž byl odsouzen, bez vyprovokování. Jmenovaná nesouhlasí s rozhodnutím soudu, že by mělo být kvalifikováno jako pokus vraždy.

Ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu se povolí obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele, nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu. Krajský soud po provedeném veřejném zasedání dospěl k závěru, že takovéto skutečnosti nebo důkazy, týkající se skutku, u něhož se odsouzený domáhal obnovy řízení, najevo nevyšly.

U veřejného zasedání, jež soud nařídil, vyslechl odsouzeného [REDAKCE] (č.l. 716-718), který zde přečetl své vyjádření k věci (č.l. 713-714). V něm rozebírá pomoc svou a své matky ve vztahu k paní [REDAKCE], kterou považoval za svou druhou babičku. Osobu [REDAKCE], který se o ní nedokázal postarat, což jim paní [REDAKCE] i říkala. Jmenovaný byl sobecký, své matce bral i jídlo. Odsouzený uvedl, že nepřišel v žádném případě do domu [REDAKCE] s úmyslem vzít nějaké peníze, způsobit [REDAKCE] nějakou psychickou či fyzickou újmu. V podstatě setrval na svých původních výpovědích ve věci učiněných. Dále byla ve věci vyslechnuta navrhovatelka - matka odsouzeného [REDAKCE] (č.l. 718-724), která uvedla, že její návrh byl emotivní, kdy do něho napsala vše, co cítila a za tím si stojí. Vše je způsobeno tím, že všichni věřili poškozenému [REDAKCE] a věc dopadla tak, jak dopadla. Její matka však viděla, a když jí vezla k výsledku na policii, tak jí to i říkala, jak byl [REDAKCE] pomlácen, když k ní přišel, kdy si ale myslela, že se popral s jistým [REDAKCE]. Proto to neuvedla do spisu při svém výsledku, neboť nevěděla, že toto bylo způsobeno [REDAKCE]. Svědkyně popsala, proč dle jejího závěru [REDAKCE] lhal a jak měl dle jejího názoru celý konflikt mezi [REDAKCE] a jejím synem [REDAKCE] proběhnout. Podle ní šlo ze strany jejího syna o sebeobranu. Soud neměl informaci, že po konfliktu byl [REDAKCE] zraněn, jinak by vše logicky muselo dopadnout jinak. Dále popsala, jak se [REDAKCE] nevhodně choval ke své matce, i sestře, pokud ta přijela, popřípadě ke svému okolí. Jak řekla, nevšimla si dříve, jakým způsobem byla vyšetřovatelem přeformulována její výpověď v přípravném řízení, kdy

některé věci způsobem tam uvedeným neřekla, popřípadě je myslela jinak. Dále sdělila, že v současné době je poškozený [REDAKCE] již mrtev, rovněž tak i jeho matka paní [REDAKCE]. Babička odsouzeného [REDAKCE] (č.l. 724-727) vypověděla, že když její vnuk odsouzený [REDAKCE] to dopoledne přišel po události, ke které mělo dojít, k ní, říkal jí, že nemá čas, že si potřebuje zavolat. Ona se divila, jak vypadá. Myslela si, že se popral. Byl celý odřený, červený. Obličej měl pomačkaný, červený, možná i poškrábaný. Měl utržený límeček nebo nějakou vestu.

K samotnému návrhu na povolení obnovy řízení, k němuž soud provedl ve veřejném zasedání i shora uvedené důkazy výsledkem odsouzeného a dvou svědků (jeho matky a babičky), soud uvádí, že dle jeho názoru tyto nepřinesly žádné nové skutečnosti nebo důkazy soudu neznámé, které by měly ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu vést k jinému rozhodnutí o vině, trestu, popřípadě přiznanému nároku poškozeného na náhradu škody. V návrhu na povolení obnovy bylo poukazováno na podivínskou osobu poškozeného [REDAKCE] ve vztahu k okolí, matce, kterou „tyranizoval“, nebyl schopen se o ní postarat, nepečoval o ni, jedl jí jídlo, doma neudržíval pořádek. Tyto skutečnosti však byly soudu známy již v době hlavního líčení, a to jak z výpovědi odsouzeného, z výpovědi svědků, popřípadě z fotodokumentace o ohledání místa činu založené ve spise, a již tehdy je soud musel zvažovat, brát v úvahu při hodnocení celé věci. S ohledem na to soud samozřejmě zvažoval i to, z jakého důvodu a proč mohlo dojít ke konfliktu mezi poškozeným a odsouzeným, kdy v tomto případě hodnotí, proč se připojil k verzi poškozeného, ne odsouzeného. V tomto případě nešlo o jeden jediný důvod, ale důvodů zde bylo několik, kdy jedním z nich byla i výpověď svědkyně [REDAKCE], a to, jak poškozeného slyšela křičet, když byla na zahradě. Soud potom hodnotí i to, jak došlo ke zranění poškozeného, když rozebírá výpovědi jak odsouzeného, tak poškozeného v kontextu se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví - odvětví soudního lékařství. Soud prvního i druhého stupně potom rozebírá ve svých rozhodnutích, proč a z jakých důvodů byl předmětný skutek kvalifikován jako pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 219 odst. 1 tr. zákona. Při dané kvalifikaci je samozřejmě rozdílné, jestli jednání je hodnoceno buď s úmyslem přímým či úmyslem nepřímým jako tomu bylo v daném případě, kdy evidentně navrhovatelka tuto skutečnost nerozlišovala. K výpovědi svědkyně [REDAKCE] ve veřejném zasedání ohledně vzhledu jejího vnuka poté, co jí měl po předmětné události navštívit, je třeba uvést, že i když je rozdílná od přípravného řízení, kde svědkyně vypovídala, že ani tato dle soudu důkazně ve věci nic nemění. Odpovídá to tomu, že odsouzený měl předtím konflikt s poškozeným [REDAKCE], v důsledku toho mohl být červený, popřípadě mohl mít i poškozené oblečení. Tuto výpověď je však nutné hodnotit i s dalšími důkazy, které měl soud k dispozici, a které vzal již v úvahu při hodnocení ve svém rozsudku, kdy ve věci došlo k prohlídce těla odsouzeného znalcem z oboru zdravotnictví - odvětví soudního lékařství (č.l. 7), byla zde provedena fotografická dokumentace (č.l. 16), kde není patrné, že by odsouzený měl nějaké zranění v obličeji, popřípadě stopy po škrcení na krku. Toto je tedy vyloučeno. Pokud by je tak měl, byly by fotograficky zachyceny stejně tak jako stopy na ruce poškozeného (viz foto č. 38-40 - č.l. 16). Rovněž dle soudu nelze zpochybňovat postupy vyšetřovatelů při obstarávání důkazů ve věci, neboť jinak by soud nemohl tyto důkazy použít, jak to učinil v hlavním líčení a ve svém rozsudku. Nemůže obstát tvrzení, že odsouzený neměl při svém prvním výsledku obhájce. Prvně procesně použitelný výsledek, o němž se soud opíral, je na č.l. 86-91 a odsouzený zde měl již ustanoveného obhájce Mgr. Kadečku, což vyplývá z předmětného protokolu a souhlasí to i

z dokladů o ustanovení obhájce (č.l. 83). Proto byl návrh odsouzeného a jeho matky na povolení obnovy řízení, jakožto nedůvodný podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítnut, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost **do tří dnů** od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

V Hradci Králové dne 10.4.2012

Předseda senátu:
JUDr. Luboš **SOVÁK**, v.r.

Za správnost vyhotovení:

■